

NOWA JASKINIA W KARPATACH FLISZOWYCH

Podczas wspinaczek ścianami skałek koło Rożnowa członkowie Sądeckiego Klubu Taternictwa Jaskiniowego PTEK - sekcja KKS zauważyli czerniejący w ścianie otwór jaskini. 18.10.1987 roku Paweł Rams zszedł w niej na głębokość 14 m oraz wywspinał się do najwyższego punktu. Z powodu braku podstawowego sprzętu musiał seniechać dalszej eksploracji. Tydzień później koleśki klubowi Pawła Ramsa podebrali mu problem i wyciągnęli niewielką wantę z wąskiej szczeliny /na gł.-14 m/ doszli do najdalszego punktu jaskini i tym samym praktycznie zakończyli jej eksplorację.

Kolegami tymi byli: Roman Baran i Edward Borek. Na pocieszenie Pawłowi Ramsowi pozostało towarzyszenie mi w kartowaniu tej jaskini, jej przejście i nadanie nazwy.

A jest to **J a s k i n i a S z k i e l e t o w a**.

Kilka dni później okazało się, że nie skartowaliśmy salki z najniższym punktem jaskini. Tym razem taśmę trzymała Ela Wańczyk. Wejście to zdecydowało o małym przetasowaniu na liście najdłuższych jaskiń Beskidów, która aktualnie przedstawia się następująco:^x

1. Jaskinia w Trzech Kopcach - dł. ok. 400 m /Beskid Śląski/
2. Diabła Dziura w Bukowcu - dł. ok. 320 m, gł. - 42 m /Pogórze Rożnowsko-Ciężkowickie/
3. Jaskinia Malinowska - dł. 164 m, gł. -22,5 m /Beskid Śląski/
4. Jaskinia Chłodna - dł. 117 m, gł. -16,5 m /Beskid Śląski/
5. Mysiorowa Jama w Zagórze - dł. 110 m /Beskid Mały/
6. Jaskinia Szkieletowa - dł. 106 m, deniwelacja 17 m /Pogórze Rożnowsko-Ciężkowickie/
7. Jaskinia w Sopotni Wielkiej - dł. 101 m /Beskid Żywiecki/

Jaskinia Szkieletowa

Rożnów, gmina Rożnów
Wysokość otworu ok. 300 m npm
Wysokość otworu nad poziomem Jez. Rożnowskiego ok. 40 m
Ekspozycja otworu NW
Długość 106 m
Deniwelacja 17 m / +1, -16/

1. Położenie jaskini

Jaskinia leży na Pogórzu Rożnowsko-Ciężkowickim, na południowych krańcach wsi Rożnów. Z przystanku autobusowego Rożnów-skrzyżowanie idziemy szosą w kierunku Nowego Sącza. Po około 500 m opuszczamy szosę i za sklepem skręcamy w prawo, w drogę polną. Drogą tą schodzimy w dół aż do widocznych po lewej stronie skałek będących częściowo pozostałością nieczynnego dziś kamieniołomu.

Otwór znajduje się w środkowej części odsłonięcia. Jest usytuowany w ścianie, w zacięciu, na wysokości ok. 8 m od podstawy tej części ściany, niedaleko od SE wylotu zawałiskowego tunelu skalnego.

2. Dojście do otworu

- zjazd od góry ok. 6 m + wahadło ok. 2 m z zastosowaniem lassa. Stanowisko zjazdowe z drzewa,
- trawers długości 8-10 m, trudności IV, start z przyległej skałki, problem z asekuracją.

3. Opis otworu

Otwór stanowi wąska, pionowa szczelina w dnie której, w otworze, zaklinowany jest duży blok skalny. Wysokość samego otworu ok. 1 m.

4. Opis jaskini

Jaskinia powstała na bazie jednej długiej i wysokiej szczeliny o szerokości od 0-1 m. Utworzyła się w piaskowcach dolnych warstw istebniańskich. Jaskinia rozpoczyna się wąską miejscami zaciskową szczeliną, którą schodzimy na gł. 9 m. Po przejściu niskiego

przełazu i przetraversowaniu studzienki wychodzimy na złomowisko utworzone z dużych bloków skalnych.

Ze złomowiska do góry wznosi się ciąg do najwyższego punktu jaskini. Wspinamy się /III/ po brzegu dużych - zsuniętych w szczelinę - bloków skalnych.

Ze złomowiska w dół 4,5 m studzienką dostajemy się do salki o piaszczysto-gruzowym dnie. Stąd wąską szczeliną lekko do góry przodostajemy się do salki o niskim stropie. Po przeciwnej stronie salki przełazem przechodzimy do szczeliny, której strop utworzony z zaklinowanych bloków zaczyna się wznosić. Przekraczamy 3 m głębokości studzienkę i dochodzimy nad krótką pochylnię by po jej zejściu zaraz podejść pod kolejne spiętrzenie bloków skalnych. W najwyższej części spiętrzenia utworzyła się salka, w stropie której napotykamy jedyne w tej jaskini utwory naciekowe - trzy stalaktydy 3 cm długości. Z salki stromą pochylnią schodzimy nad 4 m studzienkę.

Pochylnia na dnie 4 m studzienki prowadzi do bardzo wąskich, prawie prostopadłych względem siebie, szczelin /1 zacisk 2 III/. W stropie tych szczelin są zaklinowane bloki skalne i mniejszy rumosz. Ostatnia ze szczelin w najdalszej części jest już niedostępna dla człowieka.

W górnej części pochylni, na dnie 4 m studzienki, znajduje się następna studzienka 1,4 m głęboka i bardzo wąska. Schodząc nią /Z I/ a potem poziomym wąskim przełazem dochodzimy do salki z dużym blokiem zaklinowanym między ścianami. W dnie tej salki znajduje się najniższy - aktualnie - punkt jaskini.

5. Inne obserwacje

Podczas wszystkich wejść do Szkieletowej było bardzo sucho, a wznoszący się pył utrudniał oddychanie.

Podczas I wejścia zanotowano obecność 6 nietoperzy z gatunku Podkowca małego w okolicach najwyższego punktu jaskini. Podczas wejścia 22.11.87 r. nietoperzy było 4: 2 szt. w okolicy najwyższego punktu jaskini, 2 szt. w salkie ze stalaktydami.

W partiach przyotworowych zaobserwowano liczne szkielety m.in. gryzoni i węży.

6. Literatura

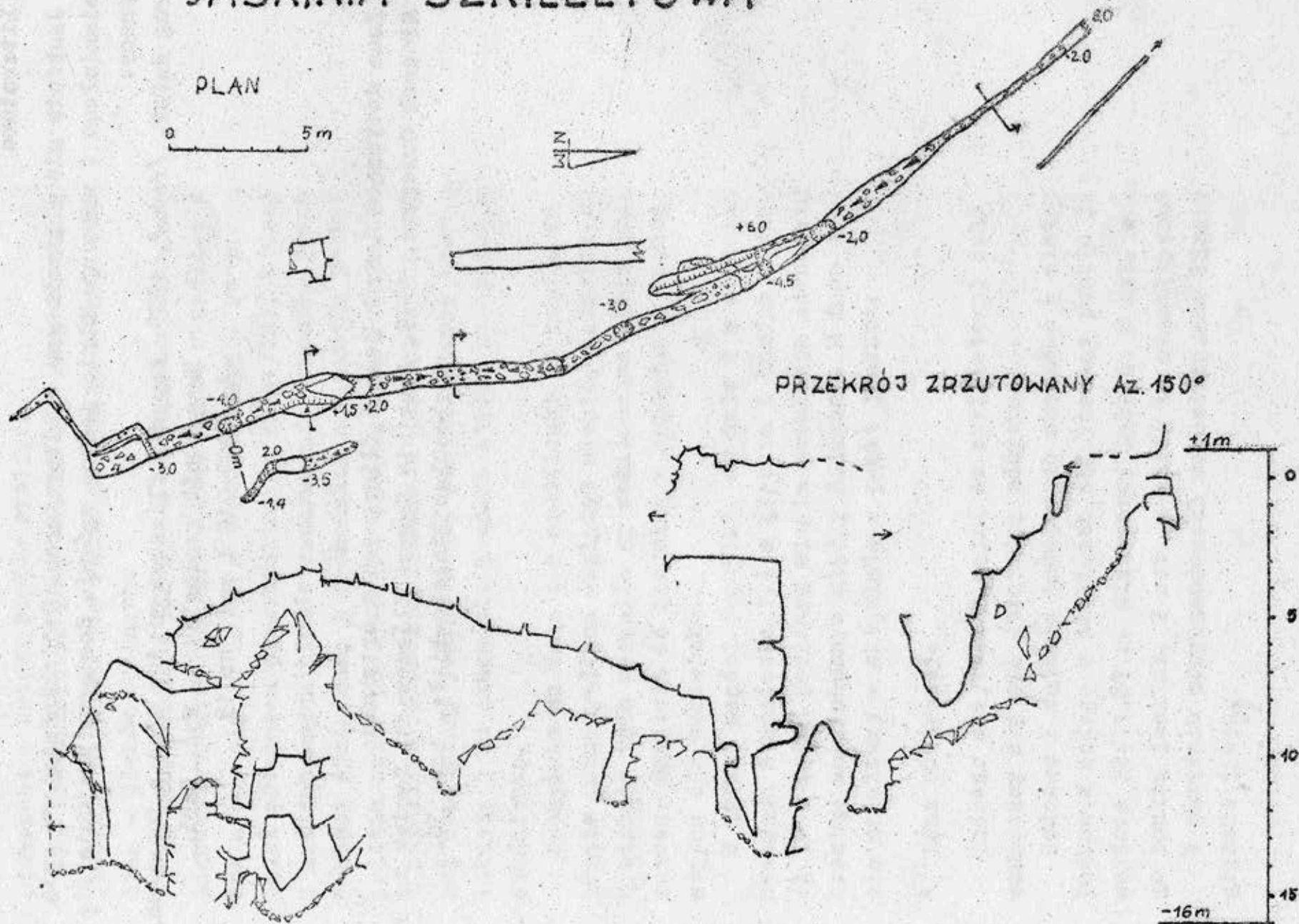
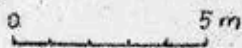
Jaskinia nie wzmiankowana w literaturze. Najdokładniejszy opis kamieniołomu i prawdopodobnie jedyny ogólnie dostępny znajduje się w pracy:

Unrug Rafał, /red./, 1979, Karpaty fliszowe między Olzą a Dunajcem, Przewodnik geologiczny, Wyd. Geol., str. 209-212 i zał. nr 15

- x/ Dane dotyczące innych jaskiń fliszowych z artykułu:
Klassek Grzegorz, 1986, Jaskinie Karpat fliszowych, Zacisk nr 3, Speleoklub Bielsko-Biała, str. 30.

JASKINIA SZKIELETOWA

PLAN

POMIARY : A.ANTKIEWICZ-HANCBACH, BRAMS, E.HANCZYK - 22.11.87 i 12.12.87
PLAN I PRZEKRÓJ : A.ANTKIEWICZ-HANCBACH